

„Лота прави лом“, Астрид Линдгрен
Приче као ликови

Лота је помало непристојна девојчица из Галамцијске улице, најмлађа у својој породици. Једног јутра када је мама позвала Лоту да сиђе доле и да доручкује, дала јој је да обуче један боцкави џемпер који Лота није волела. Притом, имала је нову хаљину коју је смела да носи само недељом, па је џемпер исекла и бацила у канту. Зато је решила да побегне од куће јер је мислила да ће се мама љутити.

Прво је изашла у двориште и кренула да копа рупу испод ограде како би прешла код комшинице тета Берге. Питала је тета Бергу да ли може да живи код ње, али она није имала довољно места у кући па је предложила Лоти да живи на тавану. На тавану је било пуно старих ствари, али је комшиница успела да нађе кревет који је раније припадао њеној ћерки. Ту је имало много да се ради, па су се одмах бациле на посао. Лота је чистила праšину крпцом, а тета Берга намештала ствари које ће Лоти требати. Када су напoкoн завршиле, Лота је била гладна. Добила је лимунаду и шницлу. После доброг оброка Лота је кроз тавански прозор гледала како се Мија Марија и Јонас, њени брат и сестра, играју у дворишту лоптом. Није јој било жао јер је имала своју нову кућицу. Онда су јој брат и сестра дошли у госте, а мама јој је дала цвеће за нову кућу и позвала је код њих на вечеру. Лоти се није свидела та идеја па је није прихватила.

На крају дана, када је пао мрак, Лота се шћућурила у свом кревету и гледала у мркли мрак. Тек је тада почела да размишља како јој брат, сестра, мама и тата недостају. Онда је чула неко певање које је допирало иза улазних врата тавана, а то је заправо био само њен тата. Лота је рекла тати да хоће да се врати кући. Тата ју је узео у наручје и кренули су кући. Када се напoкoн вратила кући, мама ју је чекала са новом пицамом и новом постељином и Лота је била срећна.

Ова књига ми се свиђа зато што је Лота исекла џемпер само зато што се наљутила. Такође ми се свиђа и то што је Лота имала своју кућицу. Ја бих волела да имам такву кућицу.

Смешан је био део када је Лота добила за ручак шницлу и лимунаду јер шницла не иде уз лимунаду.

Ликови у овој књизи су тата, мама, Лота, Мија Марија, Јонас и комшиница тета Берга.

Издвојила бих део када је она мислила да јој родитељи, брат и сестра не требају у целом њеном животу:

Лота је исплазила језик у правцу куће у којој су живели Нимансови.

„Али ја више никада нећу тамо да живети. Овде ћу да живим целог живота.“

Поука у овој књизи је следећа:

Лепше је да имаш родитеље и да живиш у својој кући него да имаш своју собу на тавну и комшиницу.